

**UCHWAŁA NR XXXII/871/17
RADY MIASTA SZCZECIN
z dnia 5 lipca 2017 r.**

w sprawie skargi na bezprawne działanie Prezydenta Miasta Szczecin

Na podstawie ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2016 r., poz. 23, zm. poz. 868, 996, 1579 i 2138, z 2017 r. poz. 935); **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznaje za zasadną skargę Pani . zam. w Szczecinie przy ul. na bezprawne działanie Prezydenta Miasta Szczecin dot. naruszenia przepisu art. 13b ust.1 ustawy o drogach publicznych tj. pobierania opłat za parkowanie pojazdów w Strefie Płatnego Parkowania w miejscach niewyznaczonych.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Pismem otrzymanym w dniu 18 maja 2017 roku Wojewoda Zachodniopomorski przekazał do rozpatrzenia Radzie Miasta skargę z dnia 04.05.2017r. Pani zam. w Szczecinie przy ul. na bezprawne czynności Prezydenta Miasta Szczecin polegające na zaniechaniu podjęcia określonych czynności wymienionych w art. 13b ust.6 pkt. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych (Dz. U. 2016 r., poz. 440) tj. wyznaczenia w strefie płatnego parkowania miejsc przeznaczonych na parkowanie pojazdów. W związku z tym, zdaniem Skarżącej Prezydent Miasta dopuścił się rażącego naruszenia przepisu art. 13 b ust. 1 ustawy o drogach publicznych, polegającego na pobieraniu opłat za parkowanie pojazdów w Strefie Płatnego Parkowania w miejscach niewyznaczonych do tego celu. Tym samym jest to działanie na szkodę interesu publicznego, jak i prywatnego, zmuszające innych funkcjonariuszy do podejmowania działań niezgodnych z porządkiem prawnym od dnia obowiązywania uchwały Rady Miasta Szczecin Nr XX/564/12 z dnia 25.06.2012 roku w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania, opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych Miasta Szczecin oraz sposobu ich pobierania. Skarżąca podkreśliła, że to właśnie na wniosek Prezydenta Rada Miasta przyjęła ww. uchwałę, nie stosując się do zasad zgodnych z przepisami ustawy o drogach publicznych, gdzie nie wskazano w jej treści celu powołania samej strefy, pomimo, że z regulacji prawnych zawartych w przywołanej ustawie taki obowiązek wynika. Skarżąca powołała się na art. 19 ust. 5 ustawy o drogach publicznych, zgodnie z którym w granicach miast na prawach powiatu zarządcą wszystkich dróg publicznych, z wyjątkiem autostrad i dróg ekspresowych jest Prezydent Miasta. Oznacza to, że wyznaczenie miejsc przeznaczonych do parkowania na drogach publicznych i jego prawidłowe oznakowanie zostało zastrzeżone do wyłącznej kompetencji Prezydenta Miasta Szczecin. W myśl art. 13b ust.6 pkt. 1 ustawy o drogach publicznych organ właściwy do zarządzania ruchem na drogach w uzgodnieniu z zarządcą drogi wyznacza w strefie płatnego parkowania miejsca przeznaczone do tego celu. Przyjęcie ww. uchwały Rady Miasta zobowiązało Prezydenta do wyznaczenia w strefie płatnego parkowania miejsc przeznaczonych na parkowania pojazdów, oznakowanych zgodnie z ustawą z dnia 20.06.1997 roku Prawo o Ruchu drogowym (Dz. U. 2012 r., poz. 1137) oraz rozporządzeniami w sprawie ich szczegółowych warunków technicznych i warunków ich umieszczania na drodze, bowiem z regulacji prawnych zawartych w ustawie o drogach publicznych wynika obowiązek ponoszenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania. Obowiązek ten ustanowiony w art. 13 ust. 1 ustawy o drogach publicznych został doprecyzowany a art.13 b ust. 1 stanowiącym, że opłaty pobiera się za postój pojazdów w strefie płatnego parkowania w wyznaczonym miejscu, w określone dni robocze, w określonych godzinach lub całodobowo. Treść wyżej przywołanych przepisów potwierdza według Skarżącej, że utworzenie strefy płatnego parkowania wiązało się z obowiązkiem zarządcy drogi tj. Prezydenta Miasta do wyznaczenia w tej strefie miejsc dla parkowania pojazdów, a opłaty można pobrać wyłącznie za postój w wyznaczonym do tego celu miejscu. Wobec powyższego, Skarżąca zarzuciła Prezydentowi Miasta jako zarządcy dróg publicznych nie wywiązanie się z ustawowego obowiązku, przez co naruszył

porządek prawny, a przy tym nakazał pobieranie opłat za parkowanie pojazdów w niewyznaczonych miejscach strefy. Wbrew przywołanym ww. przepisom ustawy Prezydent Miasta wciąż nie wyznaczył odpowiedniej ilości miejsc postojowych i wciąż pobiera opłaty za parkowanie w niewyznaczonych do tego celu miejscach. Wpływy uzyskane z opłat za parkowanie w strefie płatnego parkowania w 80% stanowią wynagrodzenie dla spółki Nieruchomości i Opłaty Lokalne Sp. z o.o. na obsługę administrowania strefy, stąd też brak jest środków na prawidłowe wyznaczenie miejsc parkingowych w granicach strefy płatnego parkowania. Na poparcie swoich zarzutów Skarżąca powołała się na wyroki, w których Naczelny Sąd Administracyjny zajął przychylne stanowiska w stosunku do osób, które odwołały się w sprawie otrzymanych upomnień za nieopłacony postój w strefie płatnego parkowania w miejscach nieprawidłowo wyznaczonych.

W wyjaśnieniu do skargi, zawartym w piśmie z dnia 30 maja 2017 r. Prezydent Miasta podał, że podstawą normatywną do ponoszenia opłat za parkowanie na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania jest art. 13 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tj. Dz.U. 2016 poz. 1440 z późn. zm). Przepis ten stanowi, że korzystający z dróg publicznych są obowiązani do ponoszenia opłat za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania. W rozumieniu zapisów tej ustawy uznano, że poprzez wyznaczenie strefy płatnego parkowania znakami D-44 „strefa płatnego parkowania” wyjazd do strefy i D-45” koniec strefy płatnego parkowania” spełniono wymagania określone ustawą. Zgodnie z art.13 ust. 1 wyżej przywołanej ustawy korzystający z dróg publicznych są obowiązani do ponoszenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania. Zdaniem Prezydenta taki zapis ustawy wskazuje cały pas drogowy jako miejsce, w którym kierowcy są obowiązani do wnoszenia opłat pomiędzy znakami D-44 i D-45. W jego ocenie bezsporne jest, iż ustawa nakłada obowiązek wnoszenia opłat za parkowanie na drogach publicznych, nie wyłączając ich części w których parkowanie nie jest dozwolone w świetle przepisów z dnia 20.06.1997 roku Prawo o Ruchu drogowym (Dz. U. 2012 r., poz. 1137). Obowiązek oznaczania w określony sposób miejsc dla postoju pojazdów nie wyłącza możliwości poboru opłaty za postój w innych, nie wyznaczonych miejscach pasa drogi publicznej strefy płatnego parkowania.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego na posiedzeniu 14 czerwca 2017r. Komisja Gospodarki Komunalnej, Rewitalizacji i Ochrony Środowiska RM nie przyjęła wyjaśnień Prezydenta Miasta. Za przeważający i uzasadniony zarzut skargi Komisja uznała naruszenie przepisów art. 13b ust 1 w związku z art. 13b ust 6 pkt 1 ustawy o drogach publicznych poprzez przyjęcie, że w strefie płatnego parkowania opłaty za parkowanie można pobierać na całym wydzielonym obszarze strefy, a nie w wyznaczonych miejscach. Komisja podzielając orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 20.12.2012r. (sygn. akt II GSK 1852/11), z dnia 25.11.2014r. (sygn. akt II GSK 1684/13), z dnia 17.02.2016r. (sygn. akt I OSK 2931/15) oraz z dnia 21.06.2016r. (sygn. akt II GSK 233/15) stwierdziła, że cała strefa płatnego parkowania nie może być uznana za „miejsce wyznaczone” w rozumieniu przepisu art. 13b ust. 1 ustawy o drogach publicznych. Oprócz tego, że granice strefy wyznaczają znaki drogowe pionowe D-44 (początek strefy) i znak D-45 (koniec strefy) zastosowane winno być także oznakowanie poziome w postaci wyrysowanych linii dla każdego miejsca postojowego w strefie. Ponadto, jeśli założeniem Prezydenta Miasta do ustanowienia Strefy miała być rotacja parkujących samochodów w mieście, to w żaden sposób nie zostało to spełnione.

Po dogłębnej analizie złożonej skargi i przedstawionych wyjaśnieniach skargę należy uznać za uzasadnioną.

Przewodniczący Rady Miasta Szczecin

Mariusz Bagiński